

**RAAD VOOR
VREEMDELINGENBETWISTINGEN
ARREST**

**nr. 24.641 van 17 maart 2009
in de zaak RvV X II**

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 14 januari 2009 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 15 december 2008 tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag,

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen.

Gelet op de beschikking van 10 februari 2009, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 maart 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. YAHYAOUÏ, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker komt op 19 november 2007 België binnen en dient op dezelfde dag een asielaanvraag in.

Op 25 juni 2008 neemt de Commissaris-generaal voor de wentelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire

beschermingsstatus.

Bij arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen nr. 16.507 van 26 september 2008 wordt eveneens aan verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd. Bij beschikking van de Raad van State nr. 3561 van 13 november 2008 wordt het cassatieberoep niet toelaatbaar verklaard.

Op 16 oktober 2008 wordt aan verzoeker bevel gegeven om het grondgebied te verlaten.

Op 28 november 2008 dient verzoeker een tweede asielaanvraag in.

Op 15 december 2008 neemt de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid de beslissing tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag. Dit is de bestreden beslissing.

"Overwegende dat de betrokkene op 19 november 2007 een eerste asielaanvraag indiende en zijn dossier op 14 februari 2008 werd overgemaakt aan het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Overwegende dat het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op 27 juni 2008 een beslissing nam tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming. Overwegende dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 26 september 2008 een arrest velde tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming.

Overwegende dat de betrokkene op 28 november 2008 een tweede asielaanvraag indiende waarbij hij verklaart niet te zijn teruggekeerd naar zijn land van herkomst. Overwegende dat de betrokkene verklaart dat hij vernomen heeft van zijn familie dat er personen naar hem op zoek zijn waarbij opgemerkt moet worden dat verklaringen van de familie van de betrokkene geen officieel door de autoriteiten opgestelde verklaring vervangen, dat het loutere en gemakkelijke verklaringen zijn van de betrokkene, dat het verklaringen zijn die terugslaan op de reden dat de betrokkene zijn land van herkomst verlaten zou hebben, dat deze motieven reeds behandeld werden tijdens de eerste asielaanvraag van de betrokkene, dat de eerste asielaanvraag van de betrokkene definitief negatief werd afgesloten door het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 26 september 2008. Overwegende dat de betrokkene een attest van LDK en een attest van de burgemeester van K. naar voren brengt waarin de problemen van de betrokkene bevestigd worden waarbij opgemerkt moet worden dat deze verklaringen terugslaan op de reden dat de betrokkene naar voren bracht tijdens de behandeling van zijn eerste asielaanvraag, dat de eerste asielaanvraag van de betrokkene definitief negatief werd afgesloten door het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 26 september 2008, dat de betrokkene reeds tijdens de behandeling van zijn eerste asielaanvraag een attest van de gemeente en een attest van LDK naar voren bracht, dat desondanks de eerste asielaanvraag negatief werd afgesloten. Overwegende dat de betrokkene verklaart dat hij een attest naar voren brengt over de registratie van zijn kind waarbij opgemerkt moet worden dat dit behoort tot de privésfeer van de betrokkene, dat dit op geen enkele wijze de motieven van de asielaanvraag van de betrokkene ondersteunt. Overwegende dat de betrokkene een Servische identiteitskaart, een UNMIK-identiteitskaart en een bladzijde van een Servisch paspoort naar voren brengt waarbij opgemerkt moet worden dat de betrokkene dit reeds naar voren bracht tijdens de behandeling van zijn eerste asielaanvraag. Overwegende dat de betrokkene geen nieuwe gegevens naar voren brengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of voor een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980. De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen.."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert een enig middel aan dat luidt als volgt:

"Enig middel: in schending van de wet d.d. 29 juli 1991 betref de motivering van administratieve akte, in het bijzonder: art.2 & 3 (hierna de Wet 1991), van de Hoofdstuk II van Titel II in bijzonder art.48, 48/4 & 49 en art.51/8, 52.&.62 van de wet betreffende de toegang tot grondgebied, het verblijf en de verwijdering van vluchteling dd.15 december 1980 (hierna de Wet 1980) en van de administratieve beginsels audi alteram partem en van behoorlijk bestuur; samen of afzonderlijk genomen.

Dat volgens artikel 51/8, de verzoeker nieuwe elementen moest deponeren om een nieuwe asielaanvraag in te dienen. Dat de nieuwe gegevens moeten betrekking hebben op feiten of situaties

die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen. Die nieuwe gegevens mag betreffen naar oude feiten al besproken in de eerste asielaanvraag (RvSt, 22 dec 19958, n 57.257, TVR, 1996. blz. 386; RvSt, 05 jan 1996, n 57.384 RDE, 1996, blz.385). Dat het geval is van de asielaanvraag van de verzoeker, dat de Minister het artikel 51/8 niet goed toegepast heeft. Dat de betwiste beslissing een positie neemt betreffend de stukken zonder echte compleet verhoor van de verzoeker. Dat ze het relaas van de verzoeker al geanalyseerd door de eerste procedure vond. Dat in ieder geval, de betwiste beslissing de nieuwe stukken als een confirmatie van de problemen van de verzoeker vond maar dat hij geen probleem heeft gezien het laatste arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Dat artikel 1 van de Conventie bepaalt dat een vluchteling hij of zij is die uit een gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging. Dat de verzoeker vrijwel onmiddellijk na zijn lidmaatschap, zijnde drie maanden later, vice-voorzitter is geworden van het jeugdforum van de LDK. De taak van de verzoeker bestond voornamelijk in het inlichten van de bevolking over de politiek in Kosovo in het algemeen en over de politieke agenda van de partij in het bijzonder

Dat de verzoeker in juni 2006 voor een eerste maal werd bedreigd door een aantal onbekenden die op de hoogte waren van de politieke activiteiten van de verzoeker. Dat de verzoeker ondanks de doodsbedreigingen besloot om zijn politieke agenda verder te zetten en op te komen voor de rechten van de minderheden in Kosovo. De verzoeker diende geen klacht in daar hij vreesde dat de situatie zou escaleren en voor hem persoonlijk en zijn familie alleen maar zou verergeren. Dat de verzoeker op 18 oktober 2007 opnieuw het slachtoffer werd van doodsbedreigingen, de Verzoeker diende, onder bedreiging, onmiddellijk zijn politieke activiteiten te stoppen en Kosovo te verlaten zoniet zou hij vermoord worden.

Dat de nieuwe stukken van de verzoeker bewijzen dat hij nog onder een doodsbedreiging is en dat hij geen bescherming van de autoriteit zal krijgen.

Dat de betwiste beslissing dus geen interest nam van de nieuwe gegevens van de verzoeker. Dat ze geen toepassing doen van artikel 51/8. Dat de Minister, in zijn beslissing, erkend dat de nieuwe gegevens is een confirmatie van de verzoeker probleem maar maakt geen analyse van zijn nieuwe situatie. Dat ze verwees naar de voormalige procedure zonder een opmerking van de gevolgen in zijn land van oorsprong bewijzen door de nieuwe gegevens.

Dat de Verweerster beweert tevens dat de in Kosovo aanwezige autoriteiten bescherming willen en kunnen bieden aan diegenen die problemen hebben/vrezen. Volgens verweerster zijn er in Kosovo wettelijke mechanismen voor de opsporing, rechtsvervolging en bestraffing van daden van vervolging. Dat het niet het geval is, dat de omstandigheden in Kosovo niet echt hebben verandert. Dat zelf met de EULEX, de verzoeker zal gedreigd worden zonder bescherming van de autoriteit.

Dat de verzoeker in de omstandigheden van het asiel status is en slechts hij de subsidiaire bescherming volgen artikel 48/4 moest krijgen. Dat vervolgens de aandacht dient gevestigd te worden op het feit dat de verklaringen van de kandidaat-vluchteling een voldoende bewijs kunnen zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn. De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten (J. HATHAWAY, The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991,84).

Bovendien, de dochter van de verzoeker is geboren in België. Dat ze is waarschijnlijke een minderjarige staatloze volgens artikel 10 van de Wetboek van de Belgische nationaliteit omdat ze geen Kosovo nationaliteit kan kregen.

Dat dienovereenkomstig, de beslissing de Wet 1991 en van de Wet 1980 en van de administratieve beginsels audi alteram partem van behoorlijk bestuur overtreedt; samen of afzonderlijk genomen."

2.2. In de nota repliceert verwerende partij dat de gemachtigde van de minister terecht meende dat wanneer verzoeker verklaarde vernomen te hebben van zijn familie dat er personen naar hem op zoek waren, dit loutere en gemakkelijke beschouwingen zijn die betrekking hebben op feiten die reeds tijdens de eerste asielaanvraag werden behandeld. Nieuwe gegevens dienen van voldoende gewicht te zijn om als nieuw gegeven in de zin van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet te worden aanvaard. Verzoeker keerde niet terug naar zijn land van herkomst en verwees naar dezelfde problemen als tijdens zijn eerste asielaanvraag. In de bestreden beslissing werd terecht geoordeeld dat deze problemen reeds werden behandeld door de Belgische asielinstanties.

2.3. De in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna; Wet van 29 juli 1991) neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen

waarom de administratieve overheid de bestreden bestuurshandeling heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij

beschikt. Hetzelfde kan worden gesteld voor artikel 62 van de Vreemdelingenwet. De artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 verplichten de administratieve overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerende motief aangeven op grond waarvan ze is genomen. In casu dient te worden vastgesteld dat in de motivering van de bestreden beslissing wordt verwezen naar de toepasselijke rechtsregel, met name artikel 51/8, eerste lid van de Vreemdelingenwet, en naar het feit dat verzoeker bij zijn huidige asielaanvraag geen nieuwe gegevens naar voor brengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Dienvolgens moet worden vastgesteld dat verzoeker niet duidelijk maakt op welk punt deze motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht.

Verzoeker uit kritiek op de motieven van de beslissing en voert in feite de schending van de materiële motiveringsplicht aan. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht komt het niet aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) toe om zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

De bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet. Dit artikel bepaalt wat volgt:

" De minister of diens gemachtigde kan beslissen de asielaanvraag niet in aanmerking te nemen wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde aanvraag heeft ingediend bij een door de Koning aangeduide overheid in uitvoering van artikel 50, eerste lid en hij geen nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4. de nieuwe gegevens moeten betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen."

De bevoegdheid van de gemachtigde van de minister beperkt zich in het kader van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet tot de vaststelling of de aangebrachte gegevens nieuw zijn of niet. In beide gevallen wordt hierdoor zijn bevoegdheid uitgeput:

- Indien wordt beslist dat door de vreemdeling effectief nieuwe gegevens worden aangebracht in verhouding tot een eerdere asielaanvraag, wordt het dossier overgemaakt aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Die zal vervolgens de nieuwe asielaanvraag inhoudelijk onderwerpen aan een onderzoek in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Dit betekent dat de gemachtigde van de minister zelf niet kan nagaan of er voldaan is aan de voorwaarden van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, aangezien hij hiervoor niet bevoegd is.

- Indien wordt beslist dat er geen nieuwe gegevens worden aangebracht, wordt de nieuwe asielaanvraag niet in aanmerking genomen. Dit betekent dat deze asielaanvraag niet aan een onderzoek ten gronde, in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, zal worden onderworpen door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Bovendien moeten deze nieuwe gegevens betrekking hebben op feiten of situaties die zich

hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen. Het begrip "nieuwe gegevens" heeft bijgevolg niet enkel betrekking op de bewijsmiddelen op zich, maar ook op de inhoud ervan (RvS 16 oktober 2006, nr. 163.610).

Uit de stukken van het dossier blijkt dat verzoeker naar aanleiding van zijn tweede asielaanvraag volgende documenten voorlegde:

- een brief van het LDK
- een brief van de burgemeester van K.
- een document waarin staat dat zijn dochtertje in België is geboren.

Hij verklaarde dat hij nog steeds dezelfde problemen heeft als bij zijn eerste asielaanvraag en dat zijn familie in Kosovo telefoontjes krijgt van personen die willen weten waar verzoeker is. Zijn familie heeft de politie op de hoogte gebracht van die telefoontjes en er volgde een onderzoek, tot nu toe zonder resultaat.

In de bestreden beslissing wordt de verklaring niet aanvaard als nieuw element met als motief : *"Overwegende dat de betrokkene verklaart dat hij vernomen heeft van zijn familie dat er personen naar hem op zoek zijn waarbij opgemerkt moet worden dat verklaringen van de familie van de betrokkene geen officieel door de autoriteiten opgestelde verklaring vervangen, dat het loutere en gemakkelijke verklaringen zijn van de betrokkene, dat het verklaringen zijn die terugslaan op de reden dat de betrokkene zijn land van herkomst verlaten zou hebben, dat deze motieven reeds behandeld werden tijdens de eerste asielaanvraag van de betrokkene, dat de eerste asielaanvraag van de betrokkene definitief negatief werd afgesloten door het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 26 september 2008".*

In de bestreden beslissing worden deze stukken niet aanvaard als nieuwe elementen met als motief: *"Overwegende dat de betrokkene een attest van LDK en een attest van de burgemeester van K. naar voren brengt waarin de problemen van de betrokkene bevestigd worden waarbij opgemerkt moet worden dat deze verklaringen terugslaan op de reden dat de betrokkene naar voren bracht tijdens de behandeling van zijn eerste asielaanvraag, dat de eerste asielaanvraag van de betrokkene definitief negatief werd afgesloten door het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 26 september 2008, dat de betrokkene reeds tijdens de behandeling van zijn eerste asielaanvraag een attest van de gemeente en een attest van LDK naar voren bracht, dat desondanks de eerste asielaanvraag negatief werd afgesloten. Overwegende dat de betrokkene verklaart dat hij een attest naar voren brengt over de registratie van zijn kind waarbij opgemerkt moet worden dat dit behoort tot de privésfeer van de betrokkene, dat dit op geen enkele wijze de motieven van de asielaanvraag van de betrokkene ondersteunt. Overwegende dat de betrokkene een Servische identiteitskaart, een UNMIK-identiteitskaart en een bladzijde van een Servisch paspoort naar voren brengt waarbij opgemerkt moet worden dat de betrokkene dit reeds naar voren bracht tijdens de behandeling van zijn eerste asielaanvraag. Overwegende dat de betrokkene geen nieuwe gegevens naar voren brengt (...)."*

Verzoeker voert in het middel aan dat de nieuwe stukken bewijzen dat hij nog steeds met de dood bedreigd wordt en dat hij geen bescherming van de autoriteiten zal krijgen en dat geen analyse wordt gemaakt van deze nieuwe situatie maar dat enkel wordt verwezen naar de vorige asielpcedure.

In de bestreden beslissing wordt uitdrukkelijk verwezen naar de omstandigheid dat de twee nieuwe attesten die verzoeker voorlegt louter de problemen van verzoeker bevestigen. De bestreden beslissing vervolgt dat deze verklaringen de reden betreffen die verzoeker naar voor bracht tijdens de behandeling van zijn eerste asielaanvraag en dat deze asielaanvraag definitief werd afgewezen. Daarom wordt vastgesteld dat verzoeker geen nieuwe gegevens naar voor bracht.

Verzoeker lijkt niet te betwisten dat zijn tweede asielaanvraag verband houdt met zijn eerste asielaanvraag. Uit de stukken van het dossier blijkt dat verzoeker zijn eerste asielaanvraag steunde op de problemen die hij had in Kosovo als lid en vervolgens als vice-voorzitter van de LDK. Hij ontving bedreigingen omwille van deze politieke activiteiten. Hij diende klacht in

oordeelden dat deze feiten geen aanleiding konden geven tot erkenning als vluchteling noch tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker zet in het middel niet met concrete gegevens uiteen dat de gemachtigde van de minister op kennelijk onredelijke wijze heeft geoordeeld dat verzoeker geen nieuwe gegevens heeft aangebracht dat er wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of voor een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980.

Verzoeker betwist het motief niet dat zijn verklaringen louter en gemakkelijk zijn, terugslaan op de reden waarom hij zijn land van herkomst heeft verlaten en dat deze reden reeds werd onderzocht naar aanleiding van zijn eerste asielaanvraag die definitief negatief werd afgesloten.

In de bestreden beslissing wordt bijgevolg wel degelijk een analyse gemaakt van de nieuwe asielaanvraag van verzoeker maar hierbij wordt opgemerkt dat deze motieven reeds behandeld werden door de Belgische asielinstanties. De omstandigheid dat verzoeker het niet eens is met deze conclusie, volstaat niet om tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing te leiden.

De gemachtigde van de minister heeft bijgevolg in alle redelijkheid vastgesteld dat verzoeker geen nieuwe gegevens naar voren brengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of voor een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980. De bestreden beslissing steunt op terzake dienende, deugdelijke, afdoende en pertinente motieven.

In de mate waarin verzoeker aanvoert dat hij aanspraak maakt op de vluchtelingenstatus en het subsidiaire beschermingsstatuut, wordt erop gewezen dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in casu optreedt als annulatierechter overeenkomstig artikel 39/2, § 2 van de Vreemdelingenwet. In die hoedanigheid kan hij enkel een wettigheidstoezicht op de bestreden beslissing uitoefenen (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Memorie van Toelichting, Pari. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 94). Dit houdt in dat de Raad in het kader van de uitoefening van zijn annulatiebevoegdheid niet bevoegd is om zich uit te spreken over het al dan niet toekennen van de vluchtelingen- of subsidiaire beschermingsstatus.

Verzoeker zet de schending van het beginsel "audi alteram partem" en de beginselen van behoorlijk bestuur niet met concrete gegevens uiteen. Dit onderdeel van het middel is niet ontvankelijk.

De omstandigheid dat de dochter van verzoeker in België is geboren, kan geen afbreuk doen aan de bestreden beslissing.

Het enig middel is, in de mate waarin het ontvankelijk is, ongegrond.

3. Uit het voorgaande blijkt dat de zaak slechts korte debatten heeft vereist. De verzoekende partij heeft geen middel aangevoerd dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing als accessorium voor de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien maart tweeduizend en negen door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS.

A. DE SMET.